

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoCsp/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119414024
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:6119414024.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. Advokátska kancelária TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: V. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXX, E.-H., zast. JUDr. Petrom Vachanom, LL.M., advokátom, so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 42 350 026, o zaplatenie sumy 3.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 2. júna 2020 č. k. 7Csp/1/2020-154 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.000 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.000 eur od 11. 12. 2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 7 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, § 52, § 559 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a § 92 ods. 8 Zákona o bankách a uviedol, že na základe oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 04. 04. 2013 žalobca poskytol žalovanému povolené prečerpania bežného účtu žalovaného do výšky úverového limitu 2.000 eur s tým, že ide o druh spotrebiteľského úveru formou povoleného prečerpania účtu, pričom úver môže byť čerpaný od dňa 04. 04. 2013, ku dňu otvorenia účtu povoleného prečerpania sa dohodli na úrokovej sadzbe 16,90 % ročne a sadzbe úroku z omeškania vo výške 5,75% ročne. Úroková sadzba je v tejto výške platná do doby, kedy si zmluvné strany nedohodnú inú sadzbu spôsobom podľa čl. III Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu, ktoré tvoria súčasť zmluvy. Dňom uvedeným pri podpise banky je medzi bankou a žalovaným uzatvorená zmluva o povolenom prečerpaní č. 005702249R podľa čl. I. bodu 2 Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu. Listom zo dňa 20. 09. 2016 označeným ako výzva na zaplatenie dlžnej čiastky predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že do dňa 19. 05. 2016 nebol uhradený záväzok zo zmluvy č. 005702249R, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy ku dňu 19. 10. 2016 vo výške 71,49 eura a to bezodkladne na označený účet, bol vyzvaný aj na oznámenie nových údajov - nové údaje telefónne číslo, adresa, mail, prípadnú zmenu priezviska. Upozornil zároveň žalovaného, že banka je oprávnená pristúpiť k opatreniam smerujúcim k uhradeniu pohľadávky a zároveň požadovať úrok z omeškania. Listom zo dňa 19. 10. 2016 označeným ako opakovaná výzva na zaplatenie dlžnej čiastky predchodca žalobcu oznámil

žalovanému, že napriek predchádzajúcej písomnej výzve dlh ku dňu 19. 10. 2016 predstavuje sumu 151,43 eura, pričom skôr ako banka pristúpi k vymáhaniu dlžnej čiastky, ešte raz vyzýva žalovaného na zaplatenie dlžnej čiastky bezodkladne na označený účet, v opačnom prípade ČSOB, a. s. vyhlásil celý záväzok zo zmluvy za predčasne splatný. Listom zo dňa 18. 11. 2016 označeným ako posledná výzva na úhradu pohľadávky predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že napriek písomným výzvam dlh ku dňu 17. 11. 2016 predstavuje sumu 214,92 eura, pričom vyzval žalovaného k bezodkladnej úhrade dlžnej čiastky vo výške 214,92 eura, v opačnom prípade bude úver zosplatený a po vyhlásení úveru za splatný už nebude možné splácať úver v splátkach dohodnutých v zmluve a bude povinný uhradiť celý poskytnutý úver s príslušenstvom v sume 4.209,92 eura, t.j. istina, úrok z úveru, úrok z omeškania, poplatky. Žalovanému bola zásielka doručená dňa 22. 11. 2016. Listom zo dňa 01. 01. 2016 predchodca žalobcu oznámil žalovanému zosplatenie úveru ku dňu 31. 12. 2016 a súčasne bol žalovaný vyzvaný na bezodkladnú úhradu celého dlhu, ktorý ku dňu 31. 12. 2016 predstavuje sumu 4.329,28 eura, vrátane príslušenstva a prípadných poplatkov podľa sadzovníka ČSOB na označený účet. Zásielka bola žalovanému doručená dňa 04. 01. 2017. Pokusom o zmier zo dňa 09. 10. 2019 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 5.773,99 eura najneskôr do 19. 09. 2019 na označený účet, ktorá suma pozostáva z neuhradeného úveru 3.353,30 eura, zákonného úroku 146,15 eura, riadneho úroku 1.774,43 eura, úroku z omeškania 480,11 eura a poplatkov vo výške 20 eur. Podľa podacieho háрку č. EPH 176578750 bola zásielka odoslaná žalovanému dňa 10. 10. 2019 druhou triedou na adresu: E. XXX, E.-H.. Žalobca ako postupník a ČSOB, a. s. ako postupca uzatvorili dňa 10. 12. 2018 zmluvu o postúpení pohľadávok č. 21851000731. Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. 21851000731 zo dňa 10. 12. 2018 predmetom postúpenia bola aj pohľadávka voči žalovanému zo zmluvy č. 005702249R zo dňa 04. 04. 2013, úverový rámeč 4.000 eur. Oznámením zo dňa 13. 12. 2018 bolo žalovanému oznámené postúpenie pohľadávky zo zmluvy o povolenom prečerpaní č. 005702249R zo dňa 04. 04. 2013, vedenej na úverom účte č. XXXXXXXXXXXX, uzavretej medzi ČSOB, a. s. a žalovaným, pričom novým veriteľom sa stala spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, a to s účinnosťou od 12. 12. 2018.

1.2. Súd zmluvu, ktorú predchodca žalobcu so žalovaným uzatvoril, posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu a vzťahujú sa na ňu ustanovenia Občianskeho zákonníka s tým, že o spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania. Žalobca je dodávateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný je fyzickou osobou, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Vychádzajúc z ustanovenia § 52 ods. 2 OZ je potrebné na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použiť ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Keďže účastníkom vzťahu bol spotrebiteľ, je potrebné aplikovať na právny vzťah všetky ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. Tieto ustanovenia sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Súd sa ako s predbežnou otázkou zaoberal, či žalobcovi svedčí aktívna vecná legitímácia v tomto spore, to znamená, či boli splnené podmienky na postúpenie tzv. bankovej pohľadávky, pretože Zákon o bankách nad rámeč pravidiel cesie v Občianskom zákonníku sprísňuje pravidlá pri postúpení pohľadávok z bánk na iné subjekty. Podľa názoru súdu pre platné postúpenie pohľadávky banky platia predpoklady podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktorých splnenie v spore preukazuje žalobca, ktorého zaťažuje povinnosť preukázať, že je vo veci aktívne vecne legitimovaným subjektom, ktorý platne nadobudol pohľadávku od pôvodného veriteľa žalovaného - ČSOB, a. s. V prípade pohľadávky banky je spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách iba pohľadávka banky, ktorá je splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve banky na plnenie potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Tieto podmienky postúpenia stanovuje priamo Zákon o bankách a aj keby boli zákonodarcom stanovené za účelom ochrany bankového tajomstva, ide o zákonné podmienky postúpenia pohľadávky, pri porušení ktorých právny úkon postúpenia pohľadávky porušuje zákon, a je preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. V danej veci žalobca v konaní preukázal splnenie podmienok § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách pre platné postúpenie pohľadávky, v konaní žalobca preukázal, že práve banka (ČSOB, a. s.) písomne vyzvala a výzvu odoslala žalovanému v súlade s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, preukázal existenciu výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 01. 01. 2017, ktorým vyhlásil predčasnú

splatnosť úveru, ktorá zásielka bola žalovanému doručená na adresu E. XXX, E.-H. podľa doloženej doručky, a to dňa 04. 01. 2017. Rovnako tak preukázal žalobca aj existenciu písomnej výzvy pre žalovaného zo dňa 18. 11. 2016 a doručenie žalovanému na adresu: E. XXX, E.-H. podľa doloženej doručky. Keďže bola preukázaná existencia výzvy v súlade s § 92 ods. 8 Zákona o bankách a odoslanie výzvy žalovanému a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, treba konštatovať, že postúpenie banky na žalobcu bolo platné. V danom prípade žalovanému bolo odoslané aj oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky. Žalobca je tak aktívne vecne legitimovaný v tomto spore a námietka žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu neobstoí.

1.3. Súd v ďalšom preskúmal predmetnú zmluvu o úvere a dospel k záveru, že zmluva má všetky zákonom požadované náležitosti. V tomto prípade nebolo sporu o tom, že žalovanému bol poskytnutý úverový limit na základe povoleného prečerpania k jeho bežnému účtu, išlo o úver formou povoleného prečerpania finančných prostriedkov na bežnom účte žalovaného, tzv. revolvingový úver, pričom operáciami na bežnom účte sa žalovaný dostal do nepovoleného prečerpania. Rovnako tak nebolo v konaní sporné, že žalovaný vykonal debetné operácie v celkovej výške 49.046,25 eura a kreditné operácie - úhrady boli vo výške 46.417,11 eura, pričom z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 45.531,07 eura, a tak na istine zostala neuhradená suma 3.515,18 eura. Nebolo sporným ani to, že žalovaný si prestal plniť svoje povinnosti, a to splácať poskytnutý úver riadne a včas, preto žalobca vyhlásil predčasné splatenie úveru ku dňu 31. 01. 2016. V danom prípade je tak žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi na istine úveru dlžnú sumu. Žalobca si uplatňuje len sumu 3.000 eur, ktorá predstavuje poskytnuté finančné prostriedky krátené o úhrady žalovaného započítané na istinu (49.046,25 eura - 45.531,07 eura = 3.515,18 eura). Žalovaný v konaní nepreukázal splatenie svojho dlhu voči žalobcovi, ani nepoprel, že by dlh existoval. Na základe uvedených skutočností súd žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel a žalovanému uložil povinnosť žalobcovi, ktorému svedčí aktívna vecná legitimácia v spore, istinu vo výške 3.000 eur, z ktorej sumy istiny priznal súd žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.000 eur od 11. 12. 2018 do zaplattenia v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., a to odo dňa nasledujúceho po účinnosti postúpenia pohľadávky. K námietke žalovaného vo vzťahu k RPMN súd dodal, že Zákon o spotrebiteľských úveroch nepožadoval a ani nepožaduje uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN. Preto námietka žalovaného o nesprávnej výške RPMN neobstoí. Súd dodal, že zmyslom zákona nie je bezúčelový formalizmus alebo vnucovanie náležitosti zmluvy bez akéhokoľvek konkrétneho účelu. Účelom zákona je dosiahnuť zrozumiteľnosť zmluvy pre spotrebiteľa, aby bol schopný posúdiť rozsah svojho záväzku, pričom predmetná zmluva obsahovala dostatočné a zrozumiteľné vymedzenie náležitostí pre žalovaného ako spotrebiteľa, ktorý ani nenamietal, že by bolo pre neho nezrozumiteľným niektoré ustanovenie zmluvy. V danom prípade predchodca žalobcu poskytol žalovanému revolvingový úver, ktorého charakteristickou črtou je, že veriteľ poskytne dlžníkovi úverový rámec (určitú finančnú sumu), ktorý dlžník, ak vyčerpá, spláca podľa dohodnutých podmienok a následne môže opätovne čerpať úver do výšky úverového rámca. Správnosti tohto záveru nasvedčuje i ustanovenie zmluvy, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú, z ktorého dôvodu nemôže zmluva obsahovať údaj o konečnej splatnosti úveru. V danom prípade žalovaný nebol nútený tento úver splatiť v dvanástich mesačných splátkach, ale mohol naďalej využívať tento poskytnutý úver do výšky úverového rámca. Súd preto preskúmaním predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti uvedené v ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., keďže v danom prípade ide o revolvingový úver, a nie o klasický hotovostný spotrebiteľský úver. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom revolvingovom úvere s poukazom na vyššie zdôvodnenie obsahuje všetky náležitosti uvedené v tomto ustanovení, a preto nie je možné aplikovať ustanovenie § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľskom úvere a poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, vzhľadom k tomu, že súd nezistil splnenie podmienok pre aplikáciu ustanovenia § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ išlo o námietku žalovaného, že predchodca žalobcu nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity žalovaného z hľadiska ich schopnosti splácať úver, súd nepovažoval ani túto námietku žalovaného za dôvodnú. V tomto prípade žalovaný ako spotrebiteľ bol povinný poskytnúť úplné a pravdivé údaje týkajúce sa ich osoby, pričom na strane žalobcu súd nezistil žiadne pochybenie ohľadne skúmania schopnosti žalovaného splácať poskytnutý úver. Preto argumentácia žalovaného, že úver je z tohto dôvodu bezúročný a bez poplatkov, neobstoí podľa názoru súdu. Súd o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, odôvodniac ho tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávne skutkové zistenia, ktoré vyústili do nesprávneho právneho posúdenia veci spočívajú podľa názoru žalovaného v tom, že Okresný súd Nitra neprihliadol ex offo na absolútnu neplatnosť zmluvy o povolenom prečerpaní, keďže pri neplatnom právnom úkone sú zmluvné strany povinné vysporiadať v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia. Súd ex offo neprihliadol na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel. Uviedol, že žalobca ako prílohu k žalobnému návrhu predložil iba oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 005702249R zo dňa 04. 04. 2013, na základe ktorej mu právny predchodca žalobcu ČSOB, a. s. oznámila poskytnutie úverového rámca vo výške 2.000 eur. Na dokumente označenom ako Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 005702249R zo dňa 04. 04. 2013 žalovaný svojim podpisom len potvrdil prevzatie uvedeného dokumentu, podpisom nepotvrdil, že súhlasí s uzatvorením zmluvy o povolenom prečerpaní. Keďže zo strany žalobcu nebola predložená samotná žiadosť o poskytnutie povoleného prečerpania, Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 005702249R zo dňa 04. 04. 2013 predstavuje jednostranný právny úkon, a teda nedošlo k uzatvoreniu zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/73/2017 zo dňa 12. 12. 2017. Žalobca v rámci prostriedkov procesného útoku obhajuje platnosť uzatvorenej zmluvy o úvere s poukazom na ustanovenie všeobecných obchodných podmienok, sadzobníka poplatkov a oznámenia o úrokových sadzbách. Tieto všeobecné obchodné podmienky nemôžu byť súčasťou zmluvy o úvere, nakoľko neboli žalovanými podpísané a žalobca neoboznámil pred podpisom zmluvy žalovaných so znením všeobecných obchodných podmienok. Keďže ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka je kogentnej povahy, akúkoľvek dohodu o obchádzaní tohto ustanovenia je potrebné považovať za neplatnú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, resp. ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ustanovenia § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka majú kogentný charakter, účastníci občianskoprávných vzťahov sa od nich nemôžu odchýliť. Osobitný kontraktálny proces odlišný od bežného uzavretia zmluvy môže ustanoviť iba zákon, a nie dohoda strán. Ak by sa pripustila zmluvná sloboda aj vo vzťahu k mechanizmu uzatvorenia úverovej zmluvy, znamenalo by to, že žalobca v postavení veriteľa by mohol poskytnúť dlžníkovi spotrebiteľský úver za akýchkoľvek podmienok, o ktorých by dlžník v čase poskytnutia úveru (jeho vyplatenia) nemal vedomosť, čo nie je v zmysle platnej právnej úpravy prípustné a k uzatvoreniu zmluvy by tak došlo bez akceptácie týchto nových podmienok zo strany dlžníka. Keďže zo strany žalobcu nebolo preukázané platné uzatvorenie zmluvy o povolenom prečerpaní, ako dvojstranného právneho úkonu, zmluva o povolenom prečerpaní je neplatná a zmluvné strany boli povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že posledná debetná transakcia, teda reálne čerpanie úverového rámca bola realizovaná viac ako 3 roky spätne od podania žalobného návrhu, žalobcom uplatnený návrh je premlčaný v celom rozsahu. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v zmysle § 388 Civilného sporového poriadku zmenil a to tak, že zamietne žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný a prizná žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žiadal priznať náhradu trov konania.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie sa stotožňuje a navrhol, aby ho odvolací súd potvrdil.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že žalobca neprodukoval žiadne nové skutočnosti, žalovaný zotrváva na všetkých doterajších vyjadreniach a na podanom odvolaní a napadnuté rozhodnutie navrhuje zmeniť a zamietnuť.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou - žalovaným, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom, ako ho

zistil súd prvej inštancie, bez potreby jeho zopakovania alebo doplnenia (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania, doručeného Okresnému súdu Banská Bystrica daň 28. 10. 2019, domáhal zaplata istiny 3.000 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.000 eur od 11. 12. 2018 do zaplata, ako aj trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Československá obchodná, banka, a. s. a žalovaný uzatvorili dňa 04. 04. 2013 zmluvu č. 005702249R, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodní podmienky, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky s tým, že podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností boli upravené v zmluve a vo VOP. Zmluva obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonnou úpravou. Žalovaný neplnil v stanovených lehotách splátky, čím porušil povinnosť podľa zmluvy, a preto dňom 31. 12. 2016 predchodca žalobcu vyhlásil celý úver za splatný. Žalobca pohľadávku nadobudol zmluvou o postúpení zo dňa 10. 12. 2018, pričom ku dňu postúpenia pohľadávka pozostávala zo sumy 5.789,72 eura, ktorá predstavuje istinu úveru vo výške 3.515,18 eura, riadny úrok 1.774,43 eura, úrok z omeškania vo výške 480,11 eura, poplatky vo výške 20 eur. Po postúpení žalovaný uhradil sumu 161,88 eura. V konaní si uplatňuje sumu 3.000 eur titulom dlžnej istiny úveru a dlžnú časť sumy 2.627,84 eura, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny 353,30 eura a neuhradeného úroku 1.774,43 eura a poplatkov vo výške 20 eur a úroku z omeškania vo výške 480,11 eura si neuplatňuje v konaní. Okrem toho si uplatňuje aj úrok z omeškania od 11. 12. 2018, t.j. deň nasledujúci po účinnosti postúpenia pohľadávky.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (§ 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

9. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

10. Podľa § 290 CSP spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou

11. Podľa § 291 ods. 3 CSP ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom, ustanovenie § 296 sa nepoužije.

12. Ustanovenie odseku 3 predkladateľ v dôvodovej správe odôvodnil tým, že ak sa spotrebiteľ nechá zastúpiť advokátom, pojmovo stráca postavenie slabšej strany v konaní, pretože disponuje kvalifikovanou právnou pomocou. V týchto prípadoch teda predkladateľ upustil od právno-ochranného ustanovenia § 296. Aj v prípade zastúpenia spotrebiteľa advokátom sa ostatné ochranné ustanovenia v prospech spotrebiteľa naďalej použijú.

13. Podľa § 296 CSP spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú.

14. Prísna koncentrácia konania typická pre konanie podľa Civilného sporového poriadku kladie na procesné strany zvýšené nároky z hľadiska dôkaznej povinnosti. Táto záťaž je plne odôvodnená

v sporoch, v ktorých majú obe strany (fakticky) rovné postavenie, rovnakú možnosť prístupu k informáciám, rovnakú vyjednávaciu silu pri uzatváraní zmluvy, atď. V spotrebiteľských sporoch by však povinnosti podľa § 153 a § 154 CSP v spojitosti s postavením spotrebiteľa ako objektívne slabšej strany v konaní pred súdom pôsobili kontraproduktívne na úkor schopnosti spotrebiteľa účinne sa brániť proti nároku dodávateľa, resp. účinne presadiť jeho vlastný nárok.

15. Aj v spotrebiteľských sporoch vyhlási súd uznesenie, ktorým sa dokazovanie končí. Toto uznesenie však bude zaväzovať len dodávateľa. Spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej. Ustanovenia o dokazovaní v odvolacom konaní nie sú komentovaným ustanovením dotknuté. Okrem predkladania alebo označenia skutočností a dôkazov na preukázanie svojich tvrdení môže až do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej uplatniť spotrebiteľ aj iné prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky (§ 149 CSP). Ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom, ustanovenie § 296 CSP sa nepoužije.

16. Z ustanovenia § 296 CSP vyplýva, že v spotrebiteľských sporoch je koncentrácia konania upravená odlišne ako v ostatných konaniach, kde majú sporové strany rovné postavenie, rovnakú možnosť prístupu k informáciám a rovnakú vyjednávaciu silu pri uzatváraní zmluvy. Spotrebiteľ môže predložiť, alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Rozhodnutím vo veci samej v prípade, že proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie je podané odvolanie zo strany spotrebiteľa, je potrebné chápať až rozhodnutie odvolacieho súdu, ako konečné rozhodnutie vo veci samej a jeho doručením toto nadobudne právoplatnosť. Tým, že spotrebiteľ podal odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, toto nenadobudlo právoplatnosť. V takom prípade strana - spotrebiteľ môže aj v odvolaní uplatniť aj iné prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky (§ 149 CSP). Predmetné zákonné ustanovenie sa však nepoužije v prípade, ak spotrebiteľ je zastúpený advokátom. Obdobne rozhodol aj KS v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 7 Co 69/2018 z 25. 04. 2018.

17. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

18. Koncepcia odvolacieho konania v civilnom spore vychádza z tzv. neúplného apelačného systému. Neúplnosť apelácie znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, je obmedzené. Strany sporu mali v doterajšom priebehu konania niekoľko príležitostí tieto prostriedky použiť a boli opakovane súdom poučené o sudcovskej koncentrácii konania. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov (novoty) je takto prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok.

19. V prípade novôt týkajúcich sa procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu a väd, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci nie je podmienené ich skutočnou novotou. Ak však odvolateľ v odvolaní vymedzí odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), e) až h) CSP, právo na uvedenie prípadných novôt bude podmienené nezavinením doterajšieho nepoužitia týchto skutočností a dôkazov. Bude teda úlohou odvolateľa v odvolaní a protistrany vo vyjadrení k odvolaniu dokázať, že nové prostriedky procesného útoku a nové prostriedky procesnej obrany, ktoré uvádzajú „až teraz“, nemohli v doterajšom priebehu konania použiť bez svojej viny. Ak tento predpoklad úspešne nesplnia, na novoty nebude môcť odvolací súd prihliadnuť. Na diskvalifikáciu novoty postačí aj opomenutie jej skoršieho uvedenia zavinením z nedbalosti.

20. Odvolací súd dospel v danej veci k záveru, že keďže odvolacie dôvody sú uplatnené v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP (absolútna neplatnosť zmluvy o povolenom prečerpaní

a námietka premlčania uplatnená až v odvolacom konaní), žalovaný ako spotrebiteľ by tieto námietky mohol uplatniť v odvolacom konaní za predpokladu, že by nebol zastúpený advokátom. Keďže v danej veci ale žalovaný ako spotrebiteľ je advokátom zastúpený, pričom ho zastupoval aj na súde prvej inštancie, kde uplatňoval úplne iné námietky, ustanovenie § 296 CSP podľa § 291 ods. 3 CSP nie je možné použiť, a preto potom platí, že na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP by odvolací súd mohol prihliadnuť len vtedy, ak by žalovaný preukázal, že ich nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, čo žalovaný ani netvrdil a ani nepreukázal. Keďže teda nešlo o novoty podľa § 366 písm. a), b), c) CSP, ktorými by sa odvolací súd musel zaoberať bez ohľadu na to, že by išlo o novoty, odvolací súd v odvolacom konaní na námietky žalovaného nemohol prihliadnuť, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne právny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, 2, § 255 ods. 1 CSP a žalobcoví, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).